

Arrest

nr. 104 615 van 7 juni 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: 1. X
 2. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

1. X
2. X

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Servische nationaliteit te zijn, op 23 oktober 2012 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 september 2012 tot weigering tot inoverwegingname van een asielaanvraag in hoofde van een onderdaan van een veilig land van herkomst en de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 4 oktober 2012 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlagen 13*quinquies*).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen van de tweede verwerende partij en het administratief dossier van beide verwerende partijen.

Gelet op de beschikking van 18 maart 2013 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 25 maart 2013.

Gelet op de beschikking van 17 april 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 mei 2013.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. OGUMULA, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de eerste verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de rechtspleging

De tweede verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen. Artikel 39/59, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd.

Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Ten aanzien van de verzoekende partij is dit een onweerlegbaar vermoeden. Naar analogie met de (vaste) rechtspraak van de Raad van State inzake artikel 4, vierde lid van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State, mag ten aanzien van de niet verschijnende noch vertegenwoordigde verwerende partij worden aangenomen dat er het vermoeden geldt dat deze partij instemt met de vordering, maar dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen er evenwel niet in alle omstandigheden toe gehouden is op dat vermoeden in te gaan. Dit zal met name niet het geval zijn wanneer hij tot de vaststelling komt dat de vordering duidelijk niet voldoet aan de ontvankelijkheids- of gegrondheidsvoorwaarden (zie G. DEBERSAQUES en F. DE BOCK, “Rechtsbescherming tegenover de overheid bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen”, Brussel, Vrije Universiteit Brussel, 2007, nr. 49). *In casu* blijkt uit de hierna volgende bespreking dat huidige vordering niet ontvankelijk is daar de verzoekende partijen hun synthesesmemorie overeenkomstig artikel 39/81, derde lid en volgende van de vreemdelingenwet niet op tijdige wijze hebben ingediend.

2. Over de ontvankelijkheid

Ambtshalve stelt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen het ontbreken van het vereiste belang vast.

Artikel 39/81, derde lid van de vreemdelingenwet bepaalt:

“In afwijking van het eerste lid en indien artikel 39/73 niet wordt toegepast, zendt de griffie zodra het nuttig is, desgevallend een afschrift van de nota met opmerkingen aan de verzoekende partij en stelt deze tevens in kennis van de neerlegging ter griffie van het administratief dossier.”

Artikel 39/81, vierde lid van de vreemdelingenwet bepaalt:

“De verzoekende partij beschikt, te rekenen vanaf de in het derde lid bedoelde kennisgeving, over een termijn van acht dagen om de griffie in kennis te stellen of zij al dan niet een synthesesmemorie wenst neer te leggen. Indien de verzoekende partij geen kennisgeving heeft ingediend binnen deze termijn, doet de Raad nadat de partijen die daarom verzocht hebben gehoord zijn, onverwijld uitspraak, waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld.”

Artikel 39/81, vijfde en zesde lid van de vreemdelingenwet leren:

“Indien de verzoekende partij tijdig een kennisgeving heeft ingediend dat zij een synthesesmemorie wenst neer te leggen, beschikt zij, te rekenen vanaf de in het derde lid bedoelde kennisgeving, over een termijn van vijftien dagen om een synthesesmemorie neer te leggen waarin alle aangevoerde middelen worden samengevat.

Indien de verzoekende partij geen synthesesmemorie, zoals bedoeld in het vijfde lid, heeft ingediend, doet de Raad nadat de partijen die daarom verzocht hebben gehoord zijn, onverwijld uitspraak, waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld.”

Uit het rechtsplegingsdossier blijkt dat de brief van 29 januari 2013, waarbij aan de verzoekende partijen een afschrift van de nota met opmerkingen werd overgemaakt, zij in kennis werden gesteld van de neerlegging van het administratief dossier, en hen de vraag tot en de termijnen voor het indienen van de wens om al dan niet een synthesesmemorie neer te leggen en voor het, indien gewenst, indienen van de synthesesmemorie werden meegedeeld, op 29 januari 2013 aangetekend werd verstuurd naar de gekozen woonplaats, met name ten kantore van advocaat M. OGUMULA, Generaal Geneesheer Derachelaan 127 bus 3, 1050 BRUSSEL. Dit is de gekozen woonplaats zoals opgegeven in het

verzoekschrift. Naar analogie met het bepaalde in artikel 39/57, § 2, 2° van de vreemdelingenwet worden de verzoekende partijen geacht deze aangetekende brief ten laatste op 1 februari 2013 te hebben ontvangen, dag vanaf dewelke de termijn blijkens voornoemde bepaling begint te lopen. De verzoekende partijen maakten op 5 februari 2013 vooreerst hun wens over een synthesesemorie te willen indienen. Gelet op het voorgaande was de laatste nuttige dag voor de daaropvolgende indiening van een synthesesemorie 15 februari 2013. De Raad stelt vast dat de verzoekende partijen binnen de termijn van vijftien dagen, zoals bepaald in artikel 39/81, vijfde lid van voormelde wet, niet op tijdige wijze zulke synthesesemorie aan de griffie hebben toegestuurd. Er dient vastgesteld dat de synthesesemorie door de verzoekende partijen slechts werd ingediend op 20 februari 2013 – hetgeen niet wordt betwist door de verzoekende partijen - en derhalve niet binnen de vooropgestelde termijn van vijftien dagen die met de kennisgeving van de brief vanwege de griffie van deze Raad was ingegaan. Krachtens artikel 39/81, zesde lid van de vreemdelingenwet dient te worden vastgesteld dat het vereiste belang ontbreekt om de gevorderde nietigverklaring te verkrijgen.

Van de sanctie voor het niet, dan wel niet tijdig, indienen van de synthesesemorie, namelijk de vaststelling van het ontbreken van het vereiste belang, kan enkel worden afgezien wanneer de verzoekende partij aantoont dat zij wegens overmacht verhinderd werd dit te doen (*cf.* RvS 15 mei 2003, nr. 119 416). Overmacht kan enkel voortvloeien uit een gebeurtenis buiten de menselijke wil die door deze wil niet kon worden voorzien noch vermeden (Cass. 9 oktober 1986, *RW* 1987-88, 778; zie ook met de aldaar aangehaalde rechtspraak: J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State, Afdeling Administratie (2. Ontvankelijkheid) in *Administratieve Rechtsbibliotheek*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 502-506).

Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet aan de verzoekende partijen de grond werd meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om vast te stellen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

*“De verzoekende partij heeft binnen de in artikel 39/81, vijfde lid van voormelde wet voorziene termijn van 15 dagen, geen synthesesemorie ingediend.
Met toepassing van artikel 39/81, zesde lid van voormelde wet moet de Raad onverwijld uitspraak doen “waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld”.”*

Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (*cf.* Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

De verzoekende partijen stellen in hun verzoek tot horen van 25 maart 2013 niet akkoord te gaan met de beweringen van voormelde beschikking. Zij geven aan op 5 februari 2013 kennis te hebben gegeven van hun wens een synthesesemorie in te dienen en menen binnen de wettelijke termijn van vijftien dagen, met name op 20 februari 2013, een synthesesemorie te hebben ingediend. Zij brengen tevens de bewijzen van aangetekende zending bij. Ter terechtzitting van 7 mei 2013, alwaar de verzoekende partijen uitdrukkelijk uitgenodigd worden te reageren op de in de beschikking van 18 maart 2013 opgenomen grond, hernemen de verzoekende partijen het betoog dat zij op 5 februari 2013 de Raad kennis hebben gegeven van hun bedoeling om een synthesesemorie in te dienen en op 20 februari 2013, zodoende binnen de 15 dagen, effectief een synthesesemorie hebben overgemaakt. De verzoekende partijen stellen dat zij beschikken over de nodige bewijzen om aan te tonen dat zij hun synthesesemorie tijdig hebben ingediend en dat zij deze bewijzen aan de Raad hebben overgemaakt. Zij leggen kleurenkopieën van twee afgiftebewijzen en twee ontvangstmeldingen van aangetekende zendingen neer.

Bij dit betoog voeren zij met betrekking tot het niet binnen de wettelijke termijn van vijftien dagen indienen van een synthesesemorie echter geenszins tegenbewijs aan waaruit overmacht zou kunnen

blijken, laat staan dat zij zulks bewijzen. Er kan slechts worden vastgesteld dat de verzoekende partijen uitgaan van een verkeerde berekeningswijze van voormelde termijn. Dit wordt gesteund door de stukken van het rechtsplegingsdossier en de door de verzoekende partijen ter terechtzitting neergelegde bewijzen van afgifte en ontvangst. In tegenstelling tot wat de verzoekende partijen beweren zowel in hun vraag tot horen, als ter terechtzitting, is de in artikel 39/81, vijfde lid van de vreemdelingenwet vastgelegde termijn van vijftien dagen niet beginnen lopen op de door de verzoekende partijen aldus naar voor geschoven datum van 5 februari 2013, dag van de kennisgeving aan de griffie van hun wens een synthesememorie neer te leggen, maar op 1 februari 2013, zijnde de derde werkdag die volgde op 29 januari 2013, de dag waarop de aangetekende brief werd verstuurd waarin de verzoekende partij gevraagd werd de griffie in kennis te stellen of zij al dan niet een synthesememorie wenst neer te leggen, en voor het, indien gewenst, indienen van de synthesememorie. Zoals artikel 39/57, § 2, 2° van de vreemdelingenwet uitdrukkelijk bepaalt, begint de termijn te lopen vanaf die derde werkdag, en ook in de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij voornoemde bepaling in de vreemdelingenwet werd ingevoerd, wordt uitdrukkelijk aangegeven dat in dit geval die derde werkdag tevens de eerste dag is van de (beroeps)termijn die de kennisgeving doet lopen (Memorie van toelichting bij het wetsontwerp houdende diverse bepalingen (II), *Parl.St.* Kamer 2010-11, nr. 53 0772/001, 17). Zodoende is de in voornoemd artikel 39/81, vijfde lid bepaalde termijn van vijftien dagen beginnen lopen op 1 februari 2013, om te eindigen op 15 februari 2013, de laatst nuttige dag waarop de verzoekende partijen hun synthesememorie konden indienen.

Gelet op het voorgaande bestaat er geen reden om af te zien van de sanctie. De Raad besluit aldus, ingevolge artikel 39/81, zesde lid van de vreemdelingenwet tot het ontbreken van het vereiste belang.

Het beroep is onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven juni tweeduizend dertien door:

mevr. A. DE SMET,

kamervoorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET